

Prima instanță: Jud. Botanica, mun. Chișinău, E. Galușceac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul:

Ala Cobăneanu

judecătorii:

Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Bubulici Victoria,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Bubulici Andrei, casată hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016, emisă o nouă hotărâre prin care s-a micșorat cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor.

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bubulici Victoria către Bubulici Andrei cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor,

c o n s t a t ă :

La 16 noiembrie 2015, Bubulici Victoria a depus cerere de chemare în judecata împotriva lui Bubulici Andrei cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea acțiunii a indicat că, a desfăcut căsătoria cu Bubulici Andrei la 09 iulie 2012.

Menționează că, Bubulici Andrei, tatăl copilului Bubulici Evelina, nu acordă sprijin material și spiritual pentru întreținerea și creșterea fiicei minore care se află la întreținerea ei.

Relatează că, copilul minor Bubulici Evelina a suferit o intervenție chirurgicală, devenind invalid și necesită o reabilitare postoperatorie și îngrijiri suplimentare ulterioare.

Solicită, încasarea de la Bubulici Andrei pensie de întreținere a copilului minor Bubulici Evelina în sumă de 2 035,80 lei lunar până la atingerea majoratului copilului minor.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat din contul lui Bubulici Andrei în beneficiul Victoriei Bubulici pensia pentru întreținerea copilului minor, în sumă de 1500 lei lunar, începând cu data depunerii cererii - 16 noiembrie 2015, până la atingerea majoratului de către copil (f.d. 35, 42-45).

Ca motiv de încasare a pensiei pentru întreținerea copilului minor, în mărime de 1500 lei, instanța de fond a indicat că, conform informației BNS pentru minimul de existență pentru un copil de vârsta 7-17 ani constituie suma de 2035,80 lei lunar, or, potrivit art.75 Codul Familiei, părinții au obligația egală de a participa la întreținerea minorului. Ca urmare a fost stabilit cuantumul fix de 1500 lei, reieșind din faptul că Bubulici Andrei a fost de acord să achite această sumă.

La 05 februarie 2016, Bubulici Andrei a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 (f. d. 38).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 07 iunie 2016 a admis apelul declarat de Bubulici Andrei.

A modificat hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care s-a stabilit cuantumul pensiei pentru întreținere în sumă bănească fixă – 1 100 lei (f.d.53-55).

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar confirma starea materială a apelantului, or ultimul mai are la întreținere un copil minor, astfel suma de 1100 lei este una echitabilă în raport cu obligația echivalentă a mamei de a întreține copiii minori. Ca urmare, argumentele apelantului și-au găsit confirmare, motiv din care a și fost modificat cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor.

La 11 iulie 2016 Bubulici Victoria a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii instanței de fond (f.d. 59-60).

În motivarea cererii de recurs Bubulici Victoria a indicat că, aprecierea instanței de apel privind micșorarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor, este subiectivă, deoarece criteriile care stau la baza emiterii acestora trebuie să fie obiective și imparțiale.

Menționează că, instanța de apel în mod arbitrar a apreciat circumstanțele speței, or, poziția instanței este subiectivă și constituie o derogare de la exigențele prescrise din principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

Relatează că, instanța de apel, în micșorarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor, nu își justifică soluția, or, aceasta a ignorat necesitățile speciale ale copilului minor Bubulici Evelina și în rezultat a aplicat incorect prevederile art. 74,76,79 B din Contul Familie.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Bubulici Victoria în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 07 iunie 2016 la 13 iunie 2016 (f. d. 56).

La materialele pricinii lipsesc probe care ar confirma recepționarea copieii deciziei instanței de apel de către Bubulici Victoria.

Prin urmare, recursul declarat de Bubulici Victoria la 11 iulie 2016 este depus în termen.

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bubulici Victoria nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Potrivit art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă

motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Bubulici Victoria în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Bubulici Victoria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Ion Druță

Nicolae Craiu